

RUUSU-RISTI 1922

ARVOISAT RUUSU-RISTIN TILAAJAT JA LUKIJAT

Ruus-Risti-seuran Neuvosto, kuultuaan, että aikakauskirja Ruusu-Risti tänä vuonna ei kannata, on kokouksissaan syyskuun 16 ja 18 p:nä sekä lokakuun 2 p:nä keskustellut asiasta ja sen johdosta tehnyt seuraavan päätöksen, jonka Neuvosto toivoo tyydyttävän kaikkia Ruusu-Ristin ystäviä:

Koska aikakauskirja, joka menestyksellä on toiminut kohta 17 vuotta, vastaa todellista Suomen kansan tarvetta, olisi sen — tärkeän kulttuuritekijän — lakkauttaminen laiminlyönti ei ainoastaan nykyisiä lukijoita kohtaan, vaan niitäkin, kuten uskomme, yhä lisääntyviä, joukkoja kohtaan, jotka vastaisuudessa voivat siitä totuuden etsiskelyssään ja henkisissä itsekasvatuspyrinnössään hyötyä; sentähden semmoinen ratkaisu nykyisissä vaikeuksissa ei saa tulla kysymykseen. Mutta koska Ruusu-Ristin vastaava julkaisija ja toimittaja, joka monivuotisten uhrausten jälkeen vihdoin oli saanut aikakauskirjansa (silloisen Tietäjän) kannattavaksi, vieläpä siihen kuntoon, että hänellä siitä oli säännöllinen vuositulo, ei nykyisissä olosuhteissa enää kykene yksin kantamaan tappioita eikä tekemään huolta ja aikaa vaativaa työtä palkattomasti, on Neuvoston mielestä yhteisvoimin pyrittävä takaisin entiseen asiointilaan, jolloin aikakauskirja kukoisti ja kannatti. Tämän ei pitäisi olla mahdotonta, eikä edes vaikeatakaan, sillä Ruusu-Ristin tämänvuotinen alhainen tilaajamäärä (tuskin tuhat kappaletta) on varmasti ohimenevä ilmiö, joka suurimmaksi osaksi on aiheutunut äkillisestä, joskin välttämättömästä hinnan noususta. Ovathan olojen pakosta kaikki lehdet ja aikakauskirjat viime aikoina ennen kuulumattomasti kallistuneet, eikä Ruusu-Risti 50:kään markan hintaisena ole sisältönsä, ulkoasuunsa ja kokoonsa nähden suinkaan luettava kalliimpien joukkoon. Neuvosto vetoaa sentähden aikakauskirjamme ystäviin, joihin se luottamuksella lukee kaikki Ruusu-Ristin tilaajat ja lukijat, ja kysyy suoraan ja teeskentelemättä: eikö yhteisvoimin ole toimittava siihen suuntaan, että Ruusu-Risti, vuonna 1922 loistavasti kannattaa ja taasen jaksaa palkata työntekijänsä?

Neuvosto ei luota osakeyhtiöihin eikä tilapäisiin rahalahjoituksiin, vaan työhön ja säännölliseen uhrautumiseen. Paha on poistettava juurineen, ja paha piilee tässä tapauksessa tilaajamäärän vähydessä. Sentähden tilaajamäärä on saatettava kohoamaan ainakin Tietäjän entiseen määrään eli kahteen tuhanteen.

Ja miten semmoinen kävisi päinsä? Yksinkertaisesti tietysti siten, että nykyiset tilaajat — paitsi että miehissä tilaisivat Ruusu-Ristin itselleen ensikin vuodeksi — koettaisivat jokainen puolestaan hankkia yhden tai pari uutta tilaajaa lisää! Mutta koska Neuvosto ei millään tavalla saata velvoittaa kaikkia nykyisiä tilaajia edes uudistamaan tilaustansa, vielä vähemmin uhrauksiin sitoutumaan, on se laatinut suunnitelmansa Ruusu-Ristin tukemiseksi ja avustamiseksi seuraavanlaatuiseksi:

1. Niitä nykyisiä tilaajia, jotka eivät ensi vuodeksi aio uudistaa tilaustaan, pyydetään kohteliaimmin ilmoittamaan peruutuksensa postikortilla Ruusu-Ristin toimitukselle, os. Äggelby. Neuvosto toivoo, että he tekevät tämän palveluksen asialle, sillä *kaikkia niitä tilaajia, jotka eivät mitään ilmoita, katsotaan haluavan uudistaa Ruusu-Ristin tilaus vuodeksi 1922*, ja heille lähetetään tammikuun numero, 52 markan jälkivaatimuksella, elleivät ennen sitä itse ole tilaustaan uudistaneet. Tätä tapaa käyttävät useat aikakauskirjat, ja Tietäjä ennen noudatti samaa menettelyä.

2. Kaikkia niitä tilaajia, jotka haluavat tehdä voitavansa Ruusu-Ristin hyväksi, pyydetään allekirjoittamaan ja palauttamaan toimitukselle tämän numeron mukana seuraava sitoumus, jossa lupaavat hankkia *vähintään yhden, kaksi, tai kolme uutta tilaajaa* Ruusu-Ristille; ja koska jotkut mieluummin lähettävät rahasumman, koskee sitoumus yhtä hyvin vastaavan määrän rahaa; tilauksista saadaan laskea 10 % alennus, mutta raha-avustus on ilman alennusta.

3. Yllämainitulla tavalla syntynyt asiamiesjoukko muodostaa vapaaehtoisen *Ruus-Ristin Kannatusliiton*, jonka toiminnan ei tarvitse rajoittaa ensi vuoteen, vaan josta Neuvosto päinvastoin

toivoo muodostuvan vakituisen, ja pysyväisen, alati laajenevan ja kasvavan Ruusu-Ristin Kannatusliiton.

Sen lisäksi Neuvosto pyytää huomauttaa tärkeästä seikasta: aikakauskirjallamme on liian vähän ilmoituksia. Muutamat teosofisen työn ystävät – enimmäkseen helsinkiläisiä liikkeitä – ovat uskollisesti ilmoittaneet Tietäjässä ja nyttemmin Ruusu-Ristissä. Mutta sen sijaan, että niiden lukumäärä vuosi vuodelta olisi kasvanut, on se pikemmin vähentynyt. Emmekö voisi odottaa ja toivoa muutosta tässä suhteessa? Varmaan on muuallakin Suomessa liikkeitä ja liikemiehiä, jotka voisivat Ruusu-Ristissä ilmoittaa. Eikö Ruusu-Ristin ystävien joukossa ole niitä, jotka tämmöisiä ilmoituksia kykenevät toimittamaan? Toimitus puolestaan on vastedes niinkuin tähänkin saakka tekevä parhaansa, ja siltä saadaan myös asianomaiset tiedot ilmoitusten hinnoista.

Selitykseksi, miksi Neuvosto haluaa noita yllämainittuja ennakkotietoja kaikilta tilaajilta, sanottakoon, että *Ruusu-Ristin tilaushintaa ei tulla nostamaan*, mutta että *Ruusu-Ristin ulkoasu ja koko myös mielellään säilytetään entisellään*. Kun nyt tällä ennakkotiedustelulla saadaan varmennetuksi, montako tilaajaa *vähintään* on ensi vuonna odotettavissa, voidaan tehdä laskelmia ensi vuoden tulojen ja menojen suhteen ja ryhtyä toisenlaisiin toimenpiteihin mahdollisen vajauksen varalta.

Toivoen, että tässä kirjelmässä esiintuotu kehoitus saavuttaa Ruusu-Ristin lukijain ymmärtäväisen myötätunnon, merkitsee suurimmalla kunnioituksella

*Ruusu-Ristin, Suomen Salatieteellisen Tutkimusseuran
NEUVOSTO.*

(Ruusu-Risti 1921 Lokakuu N:o 8, s. 449-451)